

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Er/154/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616200550
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Matej Maxa
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5616200550.2

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnených: 1./ mal. Z. N., D.. XX. X. XXXX, bytom N. XXX, 2./ mal. G. N., D.. XX. X. XXXX, bytom N., obe oprávnené zast. zákonnou zástupkyňou L.. N. N., D.. XX. X. XXXX, bytom N. XXX, pr. zast. JUDr. Zuzanou Medveckou, advokátkou so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti povinnému: H. N., nar. XX. X. XXXX, N. N., zast. JANČI & PARTNERS, s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, IČO: 47 258 748, pre vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné a bežné výživné, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Martinom Pírym, so sídlom Exekútorského úradu Vojtecha Tvrdého 793/21, Žilina, pod sp. zn. Ex 37/2016, o podaných námietkach proti exekúcii, takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii sa z a m i e t a j ú.

odôvodnenie:

Pred súdnym exekútorom JUDr. Martinom Pírym sa dňa 25. 1. 2016 začalo exekučné konanie pod sp. zn. Ex 37/2016 na uloženej povinnosti zaplatiť dlžné výživné a bežné výživné, priznanej rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/2/2015-35 zo dňa 25. 2. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/27/2015-74 zo dňa 13. 5. 2015. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu po získaní poverenia č. 5505 054629 zo dňa 5. 2. 2016, ktoré vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť oprávnenej 1./ dlžné výživné vo výške 839,61 eur za obdobie od januára 2015 do januára 2016 a ďalej bežné výživné vo výške 130,- eur mesačne od 1. 2. 2016 a oprávnenej 2./ dlžné výživné vo výške 839,61 eur za obdobie od januára 2015 do januára 2016 a ďalej bežné výživné vo výške 130,- eur mesačne od 1. 2. 2016 a trov exekúcie.

Súdny exekútor postúpil súdu dňa 11. 3. 2016 včas podané námietky povinného proti exekúcii, ktoré povinný odôvodnil tým, že podaný návrh na vykonanie exekúcie je nedôvodný, nakoľko nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. V súčasnej dobe prebieha na Okresnom súde Liptovský Mikuláš konanie o zníženie výživného na mal. deti N. pod sp. zn. 9P/145/2015. Dôvodom podaného návrhu je podstatná zmena schopnosti a možnosti povinného plniť si vyživovaciu povinnosť. V decembri 2014 bol nútený sa zaevidovať na úrade práce, od 31. 3. 2015 do 30. 6. 2015 bol hospitalizovaný v Odbornom liečebnom ústave psychiatrickom, n. o., Predná Hora na závislosť od alkoholu, v tejto dobe zaňho platili výživné jeho rodičia. Po príchode z liečebného ústavu sa snažil začleniť do spoločnosti, jeho bývalá manželka vymenila zámky na spoločnom dome, a tak musel prebývať u známych. Tieto okolnosti a nepriaznivá finančná situácia a odsúdenie spoločnosti ho priviedli do situácie, kde nebolo možné objektívne žiadať, aby ju zvládol. Dňa 13. 10. 2015 bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení Liptovskej nemocnice s poliklinikou, dňa 2. 11. 2015 bol prepustený a v prepúšťacej správe bol uvedený diagnostický záver: toxická psychotická porucha, zmiešaná porucha osobnosti. Následne nastúpil na návrh lekára na liečbu na OLÚP Predná Hora, kde sa v súčasnej dobe dobrovoľne lieči v dôsledku vyššie uvedených duševných porúch. Je to choroba „ako každá iná“ a nemožno konštatovať, že sa svojim zavineným konaním dostal do súčasnej situácie. Na základe uvedených skutočností nie je v jeho objektívnych možnostiach zabezpečiť vyživovaciu povinnosť voči oprávneným. Vzhľadom na uvedené

povinný navrhol, aby súd exekúciu zastavil. Povinný zároveň predložil súdu prepúšťaciu správu z 2. 11. 2015 a návrh na ústavnú liečbu z 11. 11. 2015.

Právna zástupkyňa matky mal. oprávnených vo vyjadrení k námietkam uviedla, že námietky považuje v celom rozsahu za účelové. Návrh na vykonanie exekúcie je v celom rozsahu dôvodný a opodstatnený, žiadne okolnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku neexistujú a ani neboli preukázané. Povinný si dlhodobo neplní vyživovaciu povinnosť, čím voči každej z oprávnených vznikol dlh na výživnom vo výške 839,61 eur a tiež dlh na bežnom výživnom od februára 2016. Samotná skutočnosť, že prebieha konanie o zníženie výživného, nie je dôvodom na vyhovie námietkam, navyše tento návrh nie je dôvodný. Zo spisu 9P/145/2015 vyplýva, že povinný bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespokojnosť. Tvrdenia o údajných nátlakoch zo strany matky na povinného a ďalšie tvrdenia povinného vo vzťahu k matke mal. detí sa nezakladajú na pravde. Neustále poukazovanie na alkoholizmus a s tým spojenú hospitalizáciu považuje za účelovú obranu povinného s cieľom vyhnúť sa plneniu vyživovacej povinnosti, diagnostický stav povinnému nebráni pracovať a zabezpečovať prostriedky na výživu svojich detí. Povinný je v liečebnom ústave umiestnený už druhýkrát, jeho prvý pobyt nevedol k náprave. Už počas konania o rozvod manželstva vedeného pod sp. zn. 10P/67/2014 poukazoval povinný na svoj psychický stav a alkoholizmus, ale okresný a rovnako aj krajský súd konštatovali, že povinný si túto situáciu zapríčinil výlučne sám. Matka oprávnených vybavila povinnému odborné poradenstvo ešte pred rozvodom, ktoré povinný odmietol a začal riešiť liečenie až v spojení s odvolacím konaním. Teraz rieši liečenie opäť v súvislosti s konaním o zníženie výživného. Návrh na vykonanie exekúcie tak bol podaný dôvodne, povinný má voči oprávneným vyživovaciu povinnosť, ktorú si musí plniť. Vzhľadom na uvedené navrhla námietky v celom rozsahu zamietnuť.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o tom, či sa exekúcia začala oprávnene a podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku sú ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené. Exekučný súd je pri rozhodovaní o podaných námietkach viazaný ustanovením § 50 Exekučného poriadku, ktoré ho oprávňuje skúmať len to, či nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku po vzniku exekučného titulu do podania návrhu na vykonanie exekúcie (§ 36 ods. 2 Exekučného poriadku). Neskúma však už vecnú stránku exekučného titulu, ale len tie okolnosti, ktoré nastali po jeho vzniku (po dni vydania rozhodnutia). V predmetnej exekučnej veci je exekučným titulom podľa § 41 ods. 1 Exekučného rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8P/2/2015-35 zo dňa 25. 2. 2015, ktorým boli mal. oprávnené zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená ich zastupovať a spravovať ich majetok, a otcovi (povinnému) bola počnúc 13. 1. 2015 uložená povinnosť platiť na mal. oprávnené výživné vo výške po 130,- eur mesačne, zaostalé výživné na oprávnené vo výške po 209,61 eur za čas od 13. 1. 2015 do 28. 2. 2015 súd povolil povinnému splácať v splátkach a určil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 8. 6. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoP/27/2015-74 zo dňa 13. 5. 2015.

Podľa § 62 ods. 5 prvej vety zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 78 ods. 1 zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 2 zákona o rodine, ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom má absolútnu prednosť pred inými výdavkami rodičov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, ktorí sú povinní prispievať na výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Výživné má slúžiť výlučne pre potrebu dieťaťa, preto je žiaduce, aby bolo poukazované pravidelne. Pokiaľ dôjde k omeškaniu, reálne hrozí, že riadna výživa dieťaťa bude ohrozená. V takom prípade má zákonný zástupca dieťaťa možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie, ktorým dosiahne vynútené plnenie vyživovacej povinnosti. Nakoľko zo strany povinného došlo k omeškaniu s plnením vyživovacej povinnosti určenej právoplatným a vykonateľným súdnym rozhodnutím, a jeho povinnosť nebola ku dňu začatia exekúcie splnená, podala matka mal. oprávnených návrh na vykonanie exekúcie oprávnene, keď podmienky uvedené v § 38 ods. 2 Exekučného poriadku boli splnené. Skutočnosť, že povinný prípadne trpí duševnou chorobou, nespôsobuje zánik exekučného titulu ani nebráni jeho vykonateľnosti, a to bez ohľadu na to, či ide o stav povinným zavinený alebo nezavinený. Námietky povinného sú preto v tomto rozsahu nedôvodné.

Povinný sa ďalej vo svojich námietskach opieral o skutočnosť, že podal návrh na zníženie výživného z dôvodu svojich psychických problémov, opakovaného v liečebnom ústave Predná Hora a nepriaznivej finančnej a sociálnej situácie. Ani podanie návrhu na zníženie výživného nepovažuje súd za dôvod, pre ktorý by mal námietkam vyhovieť. Predovšetkým exekučný súd nie je oprávnený zaoberať sa otázkou, či je alebo nie je návrh povinného na zníženie výživného dôvodný, ale skúma len to, či predstavuje exekučný titul dostatočný podklad pre vykonanie exekúcie podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku. Podľa názoru súdu vzhľadom na osobitnú povahu vymáhaného nároku, ktorým je výživné pre maloleté deti, nebráni ani podanie návrhu na zníženie výživného vykonaniu exekúcie. Výživné má absolútnu prednosť pred ostatnými výdavkami rodičov a z jednotlivých zákonných ustanovení vyplýva, že právo na výživné, a zvlášť na výživné pre maloleté deti, požíva zvláštnu zákonnú ochranu (napr. ust. § 162 ods. 2 O. s. p. - predbežná vykonateľnosť rozsudkov na plnenie výživného, či § 78 ods. 2 zákona o rodine - spotrebované výživné pre maloleté deti sa nevracia; tiež ide o prednostnú pohľadávku podľa § 71 ods. 2 písm. a/, § 72 Exekučného poriadku). Základným účelom a zmyslom vyživovacej povinnosti je zabezpečiť prostriedky na výživu a výchovu maloletého dieťaťa. Riadne zabezpečovanie výchovy a výživy maloletých detí nemôže byť ohrozené len v dôsledku toho, že povinný rodič podal návrh na zmenu vyživovacej povinnosti. V prípade prijatia opačného výkladu by ev. rodič, ktorý podá návrh na zníženie výživného na minimálnu prípustnú výšku (27,13 eur) nebol až do právoplatného rozhodnutia súdu povinný plniť vyživovaciu povinnosť v prevyšujúcom rozsahu, a to bez ohľadu na skutočné mesačne sa opakujúce potreby maloletých detí a bez ohľadu na to, ako súd o jeho návrhu napokon rozhodne.

Čo sa týka tvrdení povinného o jeho situácii a problémoch, s týmito sa vysporiada súd v konaní o zníženie výživného. Až do právoplatného rozhodnutia tak účastníkov zaväzuje právoplatný a vykonateľný rozsudok (exekučný titul), ktorým bolo výživné určené. V prípade zmeny vyživovacej povinnosti bude potom povinný môcť podať návrh na (čiastočné) zastavenie exekúcie, pravda pri zohľadnení § 78 ods. 2 zákona o rodine. Exekučný súd si je vedomý, že tu dochádza k určitej kolízii práv povinného a práv maloletých detí; vzhľadom na význam a povahu jednotlivých chránených záujmov však má prednosť riadne plnenie vyživovacej povinnosti.

Na základe uvedeného súd námietky povinného proti exekúcii zamietol, keď nemal preukázané také okolnosti, ktoré po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, ani iné dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Súd posúdil podanie povinného len ako námietky proti exekúcii, potom o „návrhu na zastavenie exekúcie“ rozhodovať nemohol, nakoľko takýto návrh nebol zo strany povinného podaný. Pokiaľ ide o oprávnenými uplatnené trovy právneho zastúpenia, o týchto neprináleží súdu v tomto štádiu konania rozhodovať, nakoľko súd rozhoduje o trovách zásadne len pri zastavení exekúcie (a pri zmene súdneho exekútora). V ostatných prípadoch určuje trovy exekúcie súdny exekútor postupom podľa § 201, resp. § 202 Exekučného poriadku a súd o nich rozhoduje len v prípade podania námietsk proti týmto trovám.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Liptovský Mikuláš, písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolania.

Podľa § 374 ods. 4 tretia veta O. s. p., ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.